

POSTRZEC SIĘ (5) *vb pf*

się (4), sie (1).

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-), w fut prawdopodobnie e jasne (tak w postrzec).

inf postrzec się [zapis: -dz] (1). ◇ *fut* 3 sg postrzeże się (2). ◇ *praet* 1 sg m postrzegłem się (1). ◇ [3 pl m pers postrzegli się.] ◇ *part praet act* postrzepszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zobaczyć, zauważyć (5) :

[*postrzec się kogo: [Ryżanie]* przeciwko nam mieli byli wyjachać, aleśmy rano do miasta wjachali, że się nas nie postrzegli. *PiotrDzien* 350.]

a. *Stwierdzić, skojarzyć, wyciągnąć wnioski* (5) : *WerGość* 218; A gdy się kto postrzeże/ á pozna złodzieyki Nieporządek [...]: Wnet mieyki Vrząd bierze ná pomoc *KlonWor* 19.

postrzec się w czym (3): Bo gdy się też w tym z łrony rzeczy potocznych ziemskich/ y człowieczeńskich nie postrzeże/ áżci też y w Bołkich/ niebiełkich/ duchownych będzie musiał łzwánkować *CzechEp* 163; *PowodPr* 80; *CiekPotr* 29.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Ale postrzegłem się w tym, że bogáte żony Zwykły więc połpolicie w domy mężow łwoich Wnálóźać zbyteczne łtroie *CiekPotr* 29.

W przén (1) : Rychleyby oko rołpułtne połtrzedz łie mogło w nieprzyłtoynołci/ ktorą ná bruku pierwey przepátruie/ y od niey łie pohámować *PowodPr* 80.

Formacje współrdzenne cf STRZEC.